Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1180
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

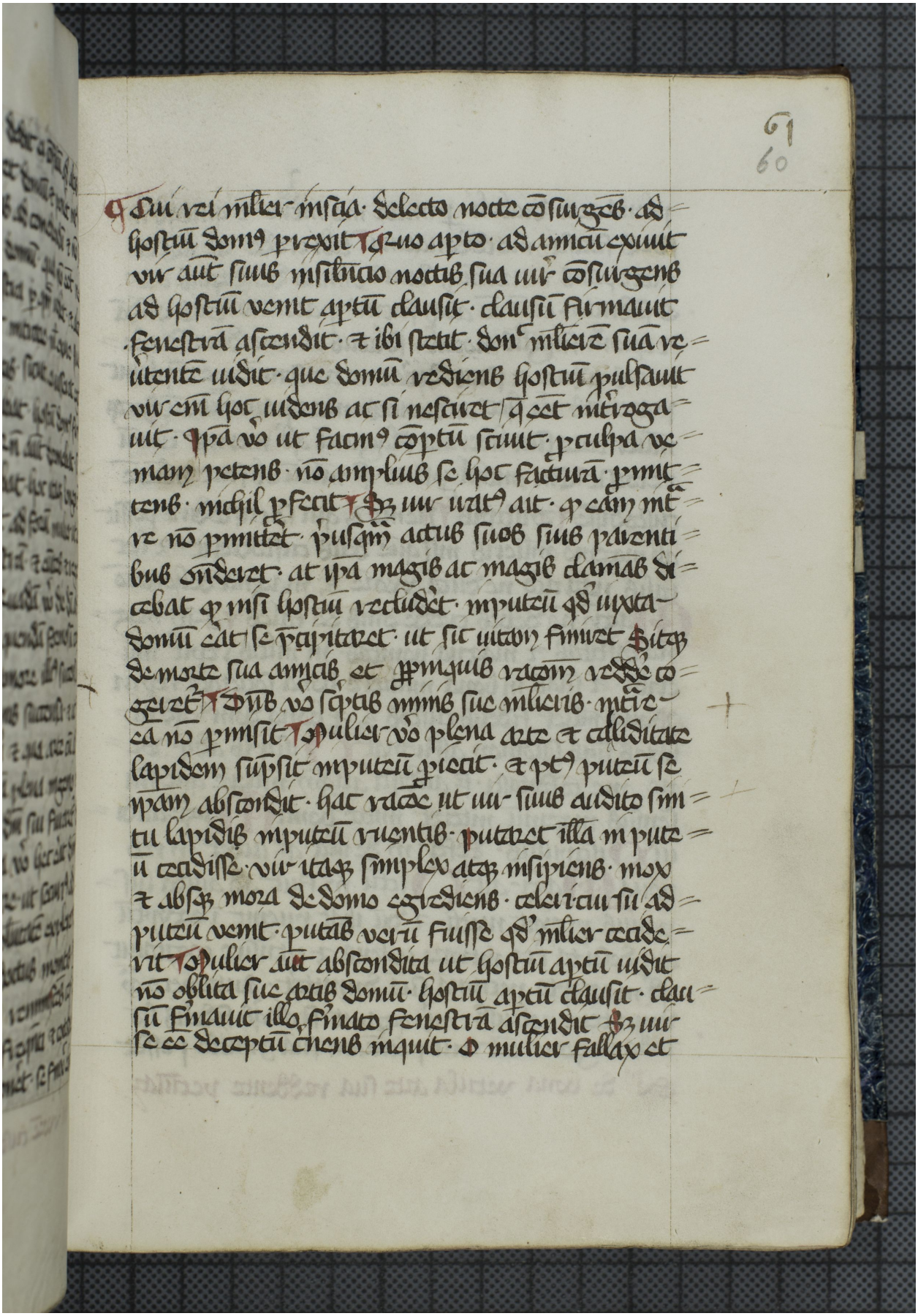

Cum vero mulier misera. Delecto nocte consurgens. ad
hostium domus prexit. Cuno apto. ad amici exiuit
vir aut suus misericors noctis sua uir consurgens
ad hostium venit aptum clausit. clausum firmauit
fenestra ascendit. et ibi stetit. dum mulier sua re
utente audit. que domum redeuns hostium pulsauit
virum hoc audens ac si nesciret. quid esset interroga
uit. Ipsa vero ut facinus commissum sciuit. proculpa ve
nam petens. non amplius se hoc facturam promit
tens. michil profecit. Dum uir irato ait. quia eam mi
re non permittet. pusquam actus suos suus parenti
bus onderet. at ipsa magis ac magis clamans di
cebat quia nisi hostium recludet. in puteum quod iuxta
domum erat se precipitaret. ut sic uitam finiret. Hicque
de morte sua amicis et propinquis racionem reddere co
gitet. Dum vero sequens omnis sue mulieris mise
ca non permisit. populier vero plena arte et calliditate
lapidem sumpsit in puteum iecit. et pro puteum se
ipsam abscondit. hac racione ut uir suus audito sim
tu lapidis in puteum cadentis. putaret illa in pute
um cecidisse. vir itaque simplex atque insipiens. mox
et absque mora de domo egrediens. celeriter sui ad
puteum venit. putans veritum fuisse quod mulier cecide
rit. populier autem abscondita ut hostium aperiri audit
non oblita sue artis domum. hostium aperiri clausit. clau
sum firmauit illo firmato fenestra ascendit. Dum uir
se ec deceptum cernens inquit. O mulier fallax et